EUROPEES PARLEMENT

2004 *2009*

Commissie juridische zaken
De voorzitter

De heer Jean-Marie Cavada
Voorzitter
Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken
BRUSSEL

Betreft: Rechtsgrondslag van het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en Zwitserland inzake de criteria en mechanismen voor de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat in een lidstaat of in Zwitserland wordt ingediend[1]
(13049/2004 - COM(2004)0593 – 2004/0200(CNS) - C6-0240/2004)

Mijnheer de voorzitter,

Overeenkomstig artikel 35, lid 2 van het Reglement heeft uw voorganger, de heer Jean-Louis Bourlanges, bij schrijven van 27 januari 2005 de Commissie juridische zaken verzocht de geldigheid en juistheid van de rechtsgrondslag van bovengenoemd Commissievoorstel na te gaan. Het voorstel is gebaseerd op de artikelen 63, punt 1a), juncto de eerste zin van artikel 300, lid 2, eerste alinea en artikel 300, lid 3, eerste alinea van het EG-Verdrag. In dat geval is alleen raadpleging van het Parlement vereist.

Op haar vergaderingen van 3 februari en 31 maart 2005 behandelde de Commissie juridische zaken dit punt.

De overeenkomst in kwestie heeft betrekking op de criteria en mechanismen voor de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat in een lidstaat of in Zwitserland wordt ingediend. De overeenkomst verplicht Zwitserland de Dublin-verordening en de Eurodac-verordening te aanvaarden en toe te passen. Bij de overeenkomst wordt ook een gemengd comité ingesteld, samengesteld uit vertegenwoordigers van de partijen (Europese Gemeenschap en Zwitserland), dat op bepaalde terreinen beslissingsbevoegdheid heeft.

[1] Nog niet in het PB gepubliceerd.

De vraag is of door de instelling van een dergelijk gemengd comité al dan niet "een specifiek institutioneel kader in het leven (wordt) [geroepen] door het instellen van samenwerkingsprocedures" in de zin van artikel 300, lid 3, tweede alinea van het EG-Verdrag en derhalve instemming van het Europees Parlement is vereist.

Uit de vaste jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (EHvJ) komt duidelijk naar voren dat de keuze van de rechtsgrondslag niet afhangt van de discretionaire bevoegdheid van de communautaire wetgever maar moet berusten op objectieve gegevens die voor rechterlijke toetsing vatbaar zijn. Tot die gegevens behoren met name het doel en de inhoud van de handeling[1].

Gezien doel en inhoud van het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van bovengenoemde overeenkomst met Zwitserland kan het gemengde comité worden beschouwd als een "specifiek institutioneel kader".
Een dergelijk gemengd comité impliceert immers de creatie van een organisatiestructuur die beschikt over de discretionaire bevoegdheid om besluiten te nemen die bindend zijn voor de partijen bij de overeenkomst, met name op het punt van de bijstelling van de overeenkomst en de regeling van geschillen.

De rechtsgrondslag voor het ontwerpbesluit van de Raad is dan ook niet juist en zou artikel 300, lid 3, tweede alinea van het EG-Verdrag moeten luiden, omdat daarin wordt voorzien in instemming, in plaats van artikel 300, lid 3, eerste alinea van het EG-Verdrag waarin alleen wordt voorzien in raadpleging.

Op haar vergadering van 31 maart 2005 heeft de Commissie juridische zaken op grond van bovenstaande overwegingen en op voorstel van de rapporteur voor rechtsgrondslagen, de heer Manuel Medina Ortega, dan ook met algemene stemmen[2] besloten dat de rechtsgrondslag voor het ontwerpbesluit van de Raad artikel 300, lid 3, tweede alinea van het EG-Verdrag zou moeten luiden in plaats van de eerste alinea van dezelfde bepaling.

Bijgevolg acht de Commissie juridische zaken het verstandig dat het Europees Parlement verzoekt om hernieuwde raadpleging over de sluiting van de overeenkomst in kwestie.

Hoogachtend,

Giuseppe Gargani

[1] Zie met name het arrest van het HvJEG van 23 februari 1999 in zaak C-42/97, Parlement/Raad, Jur. 1999, blz. I-869, punt 36.

[2] Bij de stemming waren aanwezig: Andrzej Jan Szejna (wnd. voorzitter), Manuel Medina Ortega (rapporteur voor advies t.v.v. Nicola Zingaretti), Alexander Nuno Alvaro (t.v.v. Antonio Di Pietro), Maria Berger, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Piia-Noora Kauppi, Kurt Lechner (t.v.v. Antonio López-Istúriz White), Klaus-Heiner Lehne, Alain Lipietz, Antonio Masip Hidalgo, Aloyzas Sakalas en Jaroslav Zvěřina.